

Aleg. 106.

Sprawozdanie

Wydziału krajowego w przedmiocie sprzedaży parceli gruntowej, należącej do obszaru dworskiego w Dublanach.

Wysoki Sejmie!

Zmarły w zeszłym roku inżynier Wacław Ibjański zwrócił się był do Wydziału krajowego z prośbą o wydzierżawienie mu na dłuższy szereg lat części nieużytków dublańskich, położonych w miejscu od folwarku zbyt odległym, na którychby mógł wybudować fabrykę sadzy drukarskiej, korzystając z torfowisk przyległych do tych nieużytków

Mając na względzie, że tego rodzaju przedsiębiorstwo, dotąd w kraju nieznanne, może się rzeczywiście rozwinąć, a tem samem umożliwić na szerszą skalę zużytkowanie bogatych torfowisk dublańskich zapewniając zarazem stały zarobek okolicznym mieszkańcom, tudzież z uwagi, że parcela gruntowa, o której wydzierżawienie p. Ibjański upraszał, stanowi istotny nieużytek, oddzielony od reszty pól folwarcznych i z trzech stron włościańskimi gruntami otoczony, Wydział krajowy przychylił się do prośby petenta i uchwałą z 19. lipca 1892. wypuścił mu tę parcelę za stosownym rocznym czynszem w trzydziestoletnią dzierżawę, zezwalając na wystawienie na niej budynków fabrycznych i na wydobywanie torfu z pobliskiej łąki, jednakowoż z zastrzeżeniem, że dzierżawca usunie po expiracyi kontraktu budynki własnym kosztem.

Na mocy tej umowy wystawił śp. Ibjański na tej parceli, oznaczonej l. k. 1.104, a mierzącej 4 morgi 950⁰, następujące budynki:

1. Dom mieszkalny dla administracyi zakładu z stajnią, wozownią i lodownią.
2. Obszerny dom mieszkalny na pomieszczenie 8 rodzin robotników fabrycznych.
3. Budynek w którym się mieści już umontowana fabryka gazu.
4. Budynek wykończony na pomieszczenie fabryki sadzy oraz składu.
5. Budynek na skład torfu.

W trakcie wykonywania tych robót, dokonanych kosztem przeszło 30.000 złr., gdy do puszczenia w ruch fabryki brakło tylko aparatu do osadzania sadzy, zmarł 9. listopada 1893. Ibjański nie pozostawiwszy dostatecznego funduszu na ostateczne wykończenie fabryki i na puszczenie jej w ruch. Pozostała po nim wdowa i sukcesorka p. Jadwiga Ibjańska udała się tedy do Wydziału krajowego z prośbą o wyjednanie u Wysokiego Sejmu zezwolenia na sprzedaż wymienionej parceli folwarku dublańskiego, albowiem tylko jako właścicielka gruntu i fabryki będzie mogła skorzystać z kredytu potrzebnego do wykończenia fabryki i puszczenie jej w ruch, dając na niej hipoteczne zabezpieczenie.

Z uwagi, że parcela, o której sprzedaż się rozchodzi, stanowi jak powiedziano oddzielną enklawę piaszczystych nieużytków od dawna nieuprawianych, oddzielonych zupełnie od innych gruntów folwarcznych, że sprzedaż jej zdaniem Administracji folwarku dublańskiego nie przyniesie żadnego uszczerbku folwarczemu gospodarstwu i nie popsuje figury pozostałego obszaru. Wydział krajowy mniema, że nie należałoby stawiać trudności w przyjsciu do skutku przedsięwzięcia, mającego widoki pomyślnego rozwoju, a nadto zapewniającego folwarkowi dublańskiemu pewien dochód z eksploatacyi torfu oznaczony według umowy na 160 zł. w. a. rocznie z morga i dlatego wnosi:

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

Sejm zezwala na sprzedaż z obszaru dworskiego w Dublanach, będącego własnością funduszu krajowego 4 morgów 950 kwadratowych sążni z parceli oznaczonej l. k. 1104 Jadwidze z Malinowskich Ibjańskiej i upoważnia Wydział krajowy do zawarcia z nią kontraktu kupna i sprzedaży za cenę oznaczoną na podstawie oszacowania rzeczoznawców oraz do wydzielenia sprzedanej części z ciała tabularnego obszaru dworskiego w Dublanach.

Z Rady Wydziału krajowego Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem.

Lwów, dnia 22. stycznia 1894.

Marszałek krajowy:
Sanguszko w. r.

Sprawozdawca:
Wereszczyński w. r.
Członek Wydziału krajowego.